

nogen Spænding hos deres Landsmænd der. Trods al moralsk Forargelse optoges navnlig Damerne deraf paa en Maade, der vakte Pers Skinsyge.

Per var ellers ikke slem til at misunde andre deres Lykke. Dertil havde han altid følt sig for meget som den særligt udvalgte, som Undtagelsen, der var hævet over ethvert Medbejlerskab. Men det sidste halve Aar, der paa saa mange Maader havde udviklet hans indre Liv, havde heller ikke været uden Betydning for hans Selverkendelse. Saa meget af, hvad han havde oplevet under sin lange Fraværelse fra Hjemmet; de Sammenligninger, han uvilkaarlig overalt havde anstillet mellem sig selv og de ham fremmedartede, i Verdenslivet uddannede Personligheder, han havde mødt; nu tilsidst Besøget hos den dværgagtige Maler og dennes Fortælling om den grimme og fattige Dr. Biebers fabelagtige Held — alt dette havde givet ham en Forstaaelse af, at hans Karakter trods alt besad Svagheder, som endnu maatte overvindes. Den Stemning, der et Øjeblik var brudt frem hos ham i Malerens Atelier, og som nu Beretningerne om Dyhrings letvundne Triumfer fornyede og forstærkede, havde i Virkeligheden længe behersket hans ubevidste Liv. Den havde fulgt ham paa hans Rejse som en skjult Afmagtsfølelse. Den havde, selv midt under hans overgivneste Lystighed her i Rom, ligget bund-